

"ב"ה, עה"ק יפו ת"ו, ז' שבט תרס"מ.

שלו' וברכה לכבוד ידיד נפשי הרב הגאון המפורסם, חופש גנוי נסתרות
ודולה פנינים ממעמקים, מו"ה פנחס הכהן שליט"א, שלו' למר ולתורתו,
לרוחו וגויתו ולכל אשר לו...

ואנכי הנני עבד נמכר לרבים, לעבוד ולמשא, לעם ד' המחל להכות שרשיו
על אדמת נחלתו, בתקות גאולה וחיים חדשים ורעננים, שהטיפול המעשי
כל כך מרובה בהתעקקה החדשה ממצב למצב, המתגלה פה בנקודת
החיים האמיתיים של אומתנו, עד שמונע הוא בכח תסיפתו את העבודה
הרוחנית, אפילו אותה המוכרחת לו לשפעת חייו ותנועתו, ואין צריך לומר
אותה הראויה לו לתפארתו והשלמת צביונו, העולה במעלות אין קץ".

"תקוותיו של כבוד גאונו על אסיפות רבנים, הנן אצלי תמיד חלומות, שאין
בהם כעת, לדאבון לבנו, אפילו קסם של יופי המעט איהו דמיון נאה".

"בתרדמה עמוקה ישנים הם רועי עמנו, לא מרוע לב כי אם מחולשת
נשמה, אשר לא טעמה ימים ושנים, וגם תקופות, מזון מחיה ומבריא
באמת, שהוא רק המאור החי שבפנימיות אור העליון שבאור תורה.
בשיתאספו לאסיפה לא ייחכו לעצמם שום קוצר דעת והולשת רוח, ולא
יאמינו לקול היחידים החמושים בורע ד'. את שולחן האסיפה יעטרו בודאי
באיוו הקירה של דבר הלכה, בענין קמן שבקטנים, מצד נושאו הפנימי,
אלא שיהיה אולי גדול ורחב מצד עומק התחבולות הנדרשות לפתרונות,
כמי שעושה 'מכונה מאלפי אלפים ככרי זהב כדי לעשות מחט-ברזל
אחת', או באיזה דבר אנדה שישבצו אותה ברעיונות של מוסר רצון מן
החיים, של קבלה מנומגמת או של פילוסופיה ישנה, ובה יגדל עוד היסוד
החנקי בהאטמוספירה הרבנית, ומכאוב חדש יולד לציריה הגדולים של
כנסת ישראל, המתהפכת בחבליה. לא כן, אחי, לא זו הדרך".

"לא כן, אחי, לא זו הדרך. לא נבקש כעת עדיין אסיפות, כי אם ספרות
ניסד, באזמל חד, הרב פיפיות, שגופו וראשו ושני חוודיו הנם אותיות של
שם מלא, נחתך את הכשר החי, אשר לא אבד את סגולתו הלבית להיות
מתהלחל ומתפחד ומלא מורד. בתחבשת של שפע רוח קודש עליון ונחל
עדנים ממקור חכמת אלהים נרפא את פצעיו, בצמחי דשא שבע מללי
אורות עליונים נעצור את זוב דמו, וזרם חיים חדשים ממקור חי העולמים
יחל לזרום בקרב הדם החי, אשר יולד מהמזון החי והמבריא, אשר נושית
לו משרמות חכמת האמת, אשר יעבדו ע"י מחצדי הקלא הנאמנים, גבורי
חיל, אוהבי ד' ועמו, ומחונני בריותיו ועולמו"⁷⁸.

"וזאת היא מטרתנו בצעדים מדודים מאד בהתהלחל עריכת 'הניר'. עלינו
להחל ניר, לעקור ולשרש את הקוצים, מכל הצדדים, ולהכשיר את כנסת
ישראל לזריעה של אור חדש, אשר יתן לנו את תנוכתו כימי עולם, וביתר
שאת של נקיון וטהרה".